

ville mislykkes — for at bruge et Udtryk, som han anvendte i Gaar: Tiden vil vise det.

Det ærede Medlems Modstand mod dette Lovforslag var meget kraftig. Han erklærede Tanken for „forfejlet“; han sagde: „Ministeren tager fejl“, „Tiden vil vise det“, og han samlede hele sin Modstand mod en enkelt Del af Forslaget deri, at Vejen var ikke fremkommelig. Der var saa at sige ikke et eneste Sted i dette Lovforslag, hvor det ærede Medlem ikke indtog en Position, beregnet paa at gøre Modstand, saa at han stadig ligesom arrangerede sig en Række Retrætestillinger, hvor han kunde gaa fra den ene til den anden for bestandig at have et Sted, hvorfra den sidste Modstand kunde føres.

En af de første Stillinger, hvori det ærede Medlem har stillet sig — jeg antager ikke, at det er en af hans Hovedstillinger, og jeg skal derfor nævne det først —, var hans Modstand imod det Omvalgssystem, som foreslaas her. Det ærede Medlem erklærede, at han var en Modstander af de frie Omvalg og en Tilhænger af bundet Omvalg. Og han erklærede sig imod de frie Omvalg ud fra det Synspunkt, at Forslaget her medførte Splittelse, det sikrede ikke noget Flertalsvalg. Hvad der foregik, hvor der var frit Omvalg, var først et Prøvevalg og saa et endeligt Valg. Nuvel, naar man har to Valgomgange, vil altid det første Valg for saa vidt kunne kaldes et Prøvevalg og det andet et endeligt Valg. Forskellen ligger ikke deri. Ogsaa ved det bundne Omvalg er det første Valg et Prøvevalg og det andet et endeligt Valg, men Forskellen ligger i, om man ved det endelige Valg vil binde Vælgerne paa særlig Maade. Nu tror jeg, at alle de Bestræbelser, som for Øjeblikket ere fremme med Hensyn til Overvejelse af Valgspørgsmaalet, gaa ud paa at finde Fremgangsmaader til at sikre Vælgerne Frihed. Forholdstalsvalgmaaden er en af de Former, hvorunder man har søgt at løse dette Problem. Forholdstalsvalgmaadens første Hensigt er at sikre Mindretallets Ret. Men idet man har skabt forskellige Forholdstalsvalgmaader, har man bestræbt sig meget for at finde Maader, hvorunder den enkelte Vælger ikke blev bunden for stærkt under Partihensyn og ikke blev bunden for stærkt af ydre Valgforhold. Der er ogsaa andre Maader at sikre Vælgerne frie Ret. De fleste kende sikkert de Overvejelser, som paa mange Maader ere interessante og Udtryk for en skarp Intelligens, som ere fremførte af Overretssagfører Johan Petersen i Aarhus, og som ere

knyttede til Navnet Kvalitetsmetoden, Fri-Valgrets-Metoden. Der er andre lignende Forsøg paa at sikre Vælgerne frie Ret. Jeg tror, at mange af de Overvejelser ere særdeles interessante, og at de en Gang ville føre ind i nye Fremgangsmaader ved Valg, men jeg tror ganske vist, at de ikke høre hjemme i vore Dage.

Det vilde imidlertid efter min Mening være ganske forkasteligt, hvis man gik til at indføre Valgmaader, som snærede Vælgerne Ret ind og bandt dem, men det ærede Medlem fra Ringkøbing tog Ordet for den mest indsnævrende Valgmetode, som overhovedet findes, nemlig den i Tyskland anvendte. Den tyske indsnævrende, bundne Omvalgsmetode var den, det ærede Medlem støttede. Jeg forstaaer det aldeles ikke ud fra andet end Lyst til at sige noget andet end det, som er foreslaaet af Regeringen, men jeg kan dog ikke tro, at det virkelig er det ærede Medlems Motiv, thi mod den bundne Valgmetode taler for det første hele vor Vælgerbefolknings Individualitetstrang, som det ærede Medlem saa stærkt pegede paa netop i sin Tale i Gaar. Mod det bundne Omvalg taler ogsaa alle Partiers Interesse, fordi den bundne Omvalgsmetode simpelthen virker til at udlette Mindretallet. Det er forskellige Mindretal, som udslettes i de forskellige Landsdele, i de forskellige Byer, men Mindretallet udslettes ved den bundne Omvalgsmetode. Og Indførelsen af Omvalg skulde dog netop søge at sikre Mindretallet Leveret, Virkeret, Vokseret.

En af de Mangler, som det ærede Medlem fandt i det frie Omvalg, var den, at man efter det første Valg kunde risikere et Omvalg, der ikke skabte et Flertalsvalg. Og det er sandt, det kan ske, men naar dette sker ved Omvalget, er det et Udtryk for, at der ikke i Kredsen er noget Flertal, saa er det et Udtryk for, at Vælgerne i denne Kreds ikke ønske at slutte sig sammen om een Mand og give ham et Flertal, og saa er det naturligt, at Kredsen Valg kommer til at give Udtryk derfor, fordi Kredsen Valg skal være det nøjagtigst mulige Udtryk for Stemningen i Kredsen. Hvis der i en Kreds er et af Mindretallet, som ønsker at fastholde sin egen Kandidat til det yderste, fordi der ikke er nogen af de andre Kandidater, som de foretrække, bør man ikke afskære Mindretallet fra denne Ret. Det ærede Medlem fra Ringkøbing sagde, at der ikke havde lydt nogen Ros over Systemet i Norge. Nu tror jeg, at Forholdet er det, at ved Begyndelsen af de norske Omvalg i Aar, da det